

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 13Csp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200311
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8321200311.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné, sudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa č. 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35831154, zastúpený advokátom zapísaným v SAK pod č. 5610: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtňa č. 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: Z. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom F. Č.. XXX, XXX XX D., zastúpená Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana č. 9, 841 07 Bratislava, v konaní o zaplatenie 4.879,78 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.01.2021 bol Okresnému súdu Humenné doručený návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie pohľadávky vo výške 4.879,78 Eur s prísl., ktorým sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania rozhodnutia tak, aby súd zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.879,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.06.2018 do zaplatenia na účet vedený vo VÚB - č.ú.: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: K., variabilný symbol: XXXXXXXX, a tiež povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Uplatnený nárok odôvodnil nasledovne tým, že dňa 04.12.2014 právny predchodca žalobcu, spoločnosť L. U. D. B..K., D. H. Č.. XX, XXX XX E., P.: XXXXXXXX, uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička výške 5.286,32 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 108,68 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 13.041,60 Eur, pričom do dňa podania návrhu žalovaná zaplatila celkovo sumu 4.222,48 Eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.04.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok v lehote 30 dní, a súčasne ju upozornil pre prípad neuhradenia aspoň najstaršej omeškanej splátky, že žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradila, preto žalobca dňa 19.06.2018 úver zosplatil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.06.2018 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. K zosplatneniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením, pričom splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac ako tri mesiace, a teda v zmysle § 53 ods. 9 OZ žalobcovi vzniklo právo vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 11.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 4.879,78 Eur, žalobca si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, pričom zmluvnú pokutu v sume 567,53 Eur si žalobca neuplatňuje. Ku dňu podania návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 9.102,26 Eur, uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení: $41 \times 108,68 = 4.455,88 + 4.646,38 = 9.102,26$ Eur. Ku dňu podania návrhu žalovaná uhradila celkovo 4.222,48 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Náklady vymáhania si žalobca uplatňuje vo výške 0 Eur. Celková dlžná suma ku dňu podania návrhu, ktorú si žalobca uplatňuje predstavuje sumu $9.102,26 - 4.222,48 = 4.879,78$ Eur, pričom zároveň žalobca žiada, aby mu súd priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Okresný súd Humenné návrhu vyhovel a dňa 15.02.2021 vydal Platobný rozkaz pod č.k. 13Csp/11/2021-34, proti ktorému podala žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu včas odôvodnený odpor, a následne bol Uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 13Csp/11/2021-57 zo dňa 16.03.2021 tento platobný rozkaz zrušený.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe a jej prílohám, ktoré jej boli doručené dňa 08.03.2021 spolu s platobným rozkazom a s poučením súdu podľa Civilného sporového poriadku vyjadrila v podanom odpore tak, že zo žalobcom predloženej zmluvy o pôžičke nevyplýva, že zmluvu uzatvoril žalobca, a teda že žalobca je veriteľom. Ďalej uvádza, že zmluva neobsahuje označenie veriteľa, a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZOSÚ, ako aj podľa § 9 ods. 2 písm. b) ZPSÚ sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatku. Ďalej uviedla, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je suma zaplatená žalovanou 4.222,48 Eur započítaná na istinu 5.286,32 Eur. Podľa žalovanej je zo sumy mesačnej splátky 108,68 Eur pomerná časť z istiny v tejto splátke vo výške 44,00 Eur uhradená žalovanou až do splatnosti 20.12.2022, a teda ku dňu podania žaloby 27.01.2021, kedy bola žalovaná povinná zaplatiť 73 splátok počítaných len na istinu po 44,00 Eur, teda mala zaplatiť 3.212,00 Eur, pričom žalobca uviedol, že zaplatila sumu 4.222,48 Eur, z čoho vyplýva, že ku dňu podania žaloby nebola žalovaná v omeškaní so žiadnou splátkou a vyhlásenie predčasnej splatnosti je teda neplatné, keďže žalovaná dokonca plnila predčasne. Žalovaná ďalej namietala, že žaloba má len všeobecnú formulárovú podobu s požadovanou úhradou údajného dlhu bez uvedenia rozhodujúcich skutočností, bez možnosti zistenia dôvodov uplatneného nároku čo do základu, výšky i času plnenia, pričom pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vychádzať iba z jednostranných tvrdení a nepreskúmateľných vyčíslení sporovej strany (žalobcu) bez posúdenia práva, a poukázala na rozhodnutie Najvyššieho soudu ČR zo dňa 17.06.2010, sp. zn. 33Cdo 2259/2008, ako aj poukázala na to, že ak je žalovaný spotrebiteľ, je zmena žaloby vylúčená ex lege a súdu neostáva žiadny priestor na úvahu o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby v podobe podstatnej zmeny alebo doplnenia rozhodujúcich skutočností, kde poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MbDo V 19/2007. Zároveň žalovaná poukázala na úrokovú sadzbu 24,16 % a výšku RPMN 24,16%, ktoré sú viac ako dvojnásobné než priemerné úrokové sadzby NBS, kedy ku dňu 27.11.2014 bola priemerná úroková sadzba v IV. štvrtroku 2014 vo výške 10,37%, a zo zmluvy vyplýva, že odplata bola určená sumou 7.755,28 Eur, t. j. takmer 150,00 %, ktorú považuje za úžernícku. Žalovaná ďalej poukázala, že pri uzatváraní zmluvy je obchodník povinný s odbornou starostlivosťou skúmať bonitu spotrebiteľa, resp. schopnosť žalovanej splácať úver, pričom podľa názoru žalovanej toto žalobca nepreukázal. V zmysle týchto skutočností žalovaná považuje nárok žalobcu za nedôvodný, navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a zároveň priznať jej trovy konania. (čl. 46-49)

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 09.04.2021 k odporu žalovanej uviedol, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu podľa čl. 11 bod 11.4 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovanej, pričom k dátumu zosplatnenia z predpísaných 41 splátok evidoval úhradu 37 splátok a žalovaná bola v omeškaní s 38. splátkou splatnou dňa 20.02.2018, a tak zosplatnenie nastalo už ku dňu 20.05.2018. Vo vzťahu ku skúmaniu bonity uviedol, že klient spíňal štandardné riskové podmienky, podpisom na zmluve prehlásil, že uviedol pravdivé údaje, a že mu nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku, pričom doložil potvrdenie o príjme ako zamestnanec, ako aj svoje mesačné výdavky. K úrokom zo zmluvy uviedol, že tieto nepovažuje v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalovaná s nimi bola pred podpisom zmluvy riadne oboznámená a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Zároveň má zato, že veriteľ je na zmluve riadne označený s uvedením názvu a sídla, a na základe doloženej notárskej zápisnice, kde je objasnený projekt rozdelenia právneho predchodcu, spoločnosti

L. U. D. B..K., takže disponuje aktívnou legitímáciou v konaní. Žalobca preto zotrval na podanej žalobe. (čl. 70)

5. Súd vo veci už raz rozhodol rozsudkom č.k. 13Csp/11/2021-104 tak, že: „ I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.063,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.063,84 Eur odo dňa 28.06.2018 do zaplatenia, na účet vedený vo N. - č.ú.: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: K., variabilný symbol: XXXXXXXX, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietá. III. Súd žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 56,40% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka. IV. Súd nepriberá Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. č. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962, do konania na stranu žalovanej“.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to proti výroku I. a III.. Odvolanie právne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietala, že nie je zrejmé na základe akých dôkazov dospel súd k názoru, že došlo k platnému zosplateniu úveru, že oznámením zo dňa 22.06.2018 bola informovaná o zosplatení úveru a že sa dostala do omeškania s platením úveru po zosplatení. Žalobca v žalobnom návrhu totiž sám potvrdil, že oznámenie o zosplatení úveru jej bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, pričom k žalobe nepredložil ani len podací hárok o odoslaní predmetného oznámenia a toto nepreukázal ani potom, ako na uvedenú skutočnosť upriamila pozornosť. Taktiež poukázala na to, že je nevyhnutné, aby obchodník preukázal aj skúmanie bonity spotrebiteľa pred poskytnutím služby, preto bolo potrebné vyhodnotiť, či boli splnené všetky povinnosti a podmienky, teda bolo na žalobcovi, aby preukázal, že jej bonitu náležite skúmal. Žalobca v žalobe však ani neopísal rozhodujúce skutočnosti a súd sa uvedenou náležitosťou ani nezaoberal. Podľa jej názoru je odôvodnený záver o tom, že k platnému zosplateniu nedošlo, nakoľko žalobca zasielanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepreukázal. Rovnako z dôvodu nepreukázania posúdenia schopnosti splácať úver nebol žalobca oprávnený vyžadovať ani jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ďalej poukázala na to, že ku dňu podania žaloby nebola v omeškani so žiadnou mesačnou splátkou, keďže ku dňu podania žaloby mala zaplatiť sumu 3.212,- Eur a v žalobe bolo uvedené, že zaplatila 4.222,48 Eur, teda dokonca má zaplatených ďalších 23 splátok splatných až do splatnosti 20.12.2022. Tým, že platila splátky v pôvodne dohodnutej výške a okrem toho platila aj poplatky, ku dňu predčasného zosplatenia nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto žalobcovi nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti je potom neúčinné a žaloba je nedôvodná. V čase vyhlásenia rozsudku nebol splatným celý úver, pričom zo žiadneho dokladu, ktorým sa súd v rámci konania oboznámil nevyplýva, aby došlo k zmene zmluvy v tomto smere. Pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že v čase vyhlásenia rozsudku bol úver splatný v celom rozsahu, ide o záver absolútne nesprávny a nelogický, ktorý je v príkrom rozpore s vykonaným dokazovaním. Uviedla, že postupom súdu tak došlo k porušeniu rovnosti strán sporu, keďže súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu. Navyše poukázala na vnútornú nekonzistentnosť odôvodnenia, keď súd na jednej strane konštatoval nárok žalobcu len na istinu, pričom na druhej strane jej uložil zaplatiť jednorazovo celú sumu, ktorej splatnosť ešte ani nenastala. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov konania v plnom rozsahu. V prípade potvrdenia napadnutého rozsudku žiadala o povolenie splácať dlžnú sumu po 50,- Eur mesačne z dôvodu nepriaznivých následkov pandémie COVID-19.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že sa s ním nestotožnil. Uviedol, že dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady pre vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a k dátumu zosplatenia predpísaných 41. mesačných splátok evidoval úhradu 37. mesačných splátok, teda žalovaná sa dostala do omeškania s 38. mesačnou splátkou splatnou dňa 20.02.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanej adresovaná výzva s doručenkou v rámci ktorej bola upozornená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok, pričom o zosplatení sa mohla dozvedieť najneskôr doručením žaloby, pričom táto mala len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa s jej obsahom. Vo vzťahu k skúmaniu bonity uviedol, že v danom prípade ide o konsolidačnú pôžičku, čo znamená, že v tom čase jeho právny predchodca nijakým spôsobom nezvýšil mesačné zaťaženie v podobe celkovej mesačnej splátky, ale došlo k zníženiu mesačného zaťaženia o 38,64 Eur. Navrhol, aby

odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zároveň mu priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

8. V priebehu odvolacieho konania bol podaný návrh zmenu strany sporu, a to z dôvodu, že medzi žalobcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. bola uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená aj pohľadávka žalobcu voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania. Žalovanej bolo Oznámenie o postúpení pohľadávky zaslané, čo bolo preukázané priloženým podacím hárkom. Spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. súhlasila so vstupom do konania na miesto žalobcu.

9. Odvolací Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 12CoCsp/51/2021-190 zo dňa 10.03.2022 rozhodol tak, že: „ I. Pripúšťa vstup spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 do konania na miesto žalobcu. II. Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.063,84 Eur s prísl. a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

Zároveň uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - zaoberať sa otázkou platnosti zosplatnenia spotrebiteľského úveru a v nadväznosti na uvedené zistenia opätovne posúdiť nárok žalobcu a vysporiadať sa námietkami žalovanej vznesenými v priebehu celého konania - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť. Vyslovil právny názor, že z doterajšieho dokazovania sa javí, že zo strany žalobcu neboli splnené zákonné podmienky na zosplatnenie celej sumy.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie, tak vo výroku II. a IV. Sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 16.07.2021.

11. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu a zistil tento skutkový a právny stav :

12. Na základe Notárskej zápisnice č. H. XXXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 „Projekt rozdelenia zlúčením“ medzi spoločnosťami L. U. D. B..K.. ako zanikajúcou spoločnosťou a N. Ú. C., B..K., N. F., B..K.. ako nástupníckymi spoločnosťami, došlo k zlúčeniu právneho predchodcu žalobcu so spoločnosťou žalobcu - N. Ú. C., B..K.. Prílohou notárskej zápisnice č. 1 je Opis rozdelenia majetku a záväzkov k 30.06.2017 (čl. 7-11).

13. Dňa 04.12.2014 právny predchodca pôvodného žalobcu, spoločnosť L. U. D. B..K., D. H. Č.. XX, XXX XX E., P: XXXXXXXX, uzavrel so žalovanou Zmluvu o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 5.286,32 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 108,68 Eur, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 24,16%, prvou splátkou dňa 20.01.2015, priemernou hodnotou RPMN 17,33%, RPMN vo výške 24,16%, termínom konečnej splatnosti 12/2014, celkovými nákladmi spotrebiteľa 7.755,28 Eur, s celkovou čiastkou 13.041,60 Eur, a s dobou trvania zmluvy „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. Prílohy k zmluve o pôžičke boli: súhlas so spracovaním osobných údajov, Vyhlásenie klienta zo dňa 27.11.2014, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere s uvedenou úrokovou sadzbou vo výške 24,16%, RPMN 24,16% a spôsob jej výpočtu, celkovou čiastkou, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť vo výške 13.041,60 Eur, zo dňa 27.11.2014, fotokópia občianskeho preukazu žalovanej (čl. 12-17).

14. Dňa 26.04.2018 písomnosťou „Predžalobná upomienka“ pôvodný žalobca oznámil žalovanej, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 424,72 Eur a žiadal žalovanú uhradiť dlžnú sumu, pričom ju upozornil, že ak do 05.06.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2018, bude ako veriteľ oprávnený úver zosplatiť (čl. 18), prílohou je fotokópia doručenky s adresátom „Z. C.Á.“ teda žalovaná, s dátumom prevzatia dňa 04.05.2018 písomnosti (čl. 18).

15. Dňa 26.06.2018 pôvodný žalobca vydal písomnosť „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, ktorom bolo uvedené, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu, dlžná čiastka k tomuto dňu je 5.130,44 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia do úplného zaplatenia istiny (čl. 19).

16. Z prehľadu splátok a úhrad klienta: Z. C., vyplýva číslo zmluvy: XXXXXXXX, celková výška predpísaných splátok v sume 9.102,26 Eur, zmluvná pokuta vo výške 567,53 Eur, suma úhrad žalovanej je vo výške 4.222,48 Eur a celkový zostatok vo výške 5.447,31 Eur (čl. 19 druhá strana-20).

17. Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 06.04.2022 uviedla, že sa pridrižiava všetkých svojich vyjadrení, vrátane odvolania a vzhľadom aj na vyslovené závery odvolacieho súdu zotrúva na svojej námietke, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná ani teraz ešte nie je v omeškaní so žiadnou splátkou úveru, nakoľko ku dňu podania žaloby bola žalovaná povinná zaplatiť 73 mesačných splátok po 44,00 Eur, t.j. ku dňu podania žaloby mala zaplatiť sumu 3.212,00 Eur. Žalobca potvrdil, že žalovaná zaplatila sumu 4.222,48 Eur, to znamená, že ku dňu podania žaloby žalovaná nebola v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, dokonca má zaplatené ďalších 23 splátok splatných až do 20.12.2022. Podstatou úverových vzťahov je ich odložená platba, spravidla na splátky. Ak nie sú splnené zákonné podmienky pre predčasnú splatnosť, je v rozpore so samotnou podstatou úveru uloženie povinnosti dlžníkovi, aby zaplatil predčasne splátku splatnú až v budúcnosti. Ak si akýkoľvek účastník zmluvného vzťahu, a teda nielen spotrebiteľ, dohodne splácanie dlhu (plnenie v splátkach), takáto dohoda mu zaručuje právo na plnenie v splátkach. Právo na vykonanie poslednej splátky dopadá na 20. decembra 2024. Ak by súd uložil rozsudkom žalovanej zaplatiť čiastku, vo vzťahu ku ktorej má žalovaná právo na vykonanie jej úhrady až v decembri 2024, popieralo by to samotný úver, ktorého splatenie bolo dohodnuté v splátkach. Takéto rozhodnutie by bolo navyše vnútorne rozporuplné, pretože na jednej strane vychádza zo stavu, že predčasná splatnosť úveru do úvahy neprichádza, no na druhej strane predčasnú splatnosť fakticky nariaďuje. V predžalobnej upomienke sa uvádza, že ak do 05.06.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť (poznámka - podľa prehľadu splácania by malo ísť o splátku splatnú v mesiaci 01/2018). Predžalobnú upomienku prevzala žalovaná dňa 04.05.2018. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak teda žiadal pôvodný žalobca uhradiť omeškanú splátku do 05. 06. 2018, potom právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky mohol použiť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorej splatnosť podľa zmluvy bola 20.06.2018. Ak pôvodný žalobca úver zosplatiť 22.06.2018, postupoval v rozpore s § 565 OZ. Žalobca nepreukázal, že si pôvodný žalobca splnil povinnosti plynúce pre neho z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (skúmanie bonity žalovanej), čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov a veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové zaplatenie istiny úveru. V deň, kedy malo dôjsť k údajnému zosplateniu úveru, žalovaná nebola v omeškaní so splácaním úveru, a preto nebola splnená podmienka pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyiac, postúpenie pohľadávky je aj v rozpore s § 525 ods. 2 OZ, ako aj s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná zároveň namietala, že žalobca nemá v tomto konaní aktívnu vecnú legitimitáciu (čl. 197).

18. Právny zástupca žalobca predložil vo veci vyjadrenie, že majú za to, že vyjadrenia žalovanej vo vyjadrení zo dňa 06.04.2022 sa nezakladajú na pravde. Žalovaná sa s ich právnym predchodcom v zmluve o poskytnutí pôžičky zo dňa 04.12.2014 dohodla na pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 108,68 Eur. Žalovaná ku dňu predčasného zosplatenia úveru z predpísaných 41 splátok uhradila 37. Z uvedeného dôvodu sa žalovaná dostala do omeškania čoho následkom bolo predčasné zosplatenie úveru. Na preukázanie ich tvrdení súdu ako dôkaz predložili Prehľad splátok a úhrad, z ktorého jednoznačne vyplýva platobná história žalovanej. Čo sa týka námietok ohľadom platného zosplatenia pohľadávky uviedli, že v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Podľa ust. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka : „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ V zmysle čl. 11 bod 11.4 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že: „Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva Klienta 15

dní vopred“. Vzhľadom na uvedené, nakoľko bola žalovaná preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 02/2018, bol ich právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 26.04.2018 vyzvaná na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaná riadne prevzala dňa 04.05.2018, čo potvrdila svojím vlastnoručným podpisom na doručenke. Táto bola konajúcemu súdu predložená ako príloha spolu so žalobou. Nakoľko zo strany žalovanej neprišlo k náprave platobnej disciplíny, ich právny predchodca pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.06.2018, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 22.06.2018 doručenkou preto nedisponujú. Zároveň však uviedli, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaná sa preto mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však je žalobca toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodíť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaná sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámila. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovanej s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 11.4 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Podporne poukázali na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplateniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázali na Uznesenie tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumetáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Vzhľadom na uvedené ich právny predchodca k zosplateniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Z tohto dôvodu majú za to, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 OZ pre zosplatenie pohľadávky v celosti boli splnené. Okresnému súdu vzhľadom na uvedené oznámili, že nakoľko žalovaná svoj dlh z titulu nesplateného úveru voči nim do dnešného dňa neuhradila, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvajú v upravenom rozsahu. Navrhli, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.063,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.063,84 Eur odo dňa 28.06.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Pre prípad, že žalovaná uzná nimi uplatnený nárok, s poukazom na ust. § 282 C.s.p. navrhli, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku. (čl. 203-205)

19. Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 03.06.2022 uviedla, že v kontexte rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. marca 2022 č. k. 12CoCsp/51/2021 - 190 žalovaná dopĺňa svoje doterajšie podania. Súd prvej inštancie zrušujúcim rozsudkom prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanej. Odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na doplnenie dokazovania, či došlo ku kumulatívne splneniu zákonom stanovených podmienok pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti, a teda, či žalobca je alebo nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore. Žalovaná v tomto smere v plnom rozsahu odkazuje na skutočnosti uvedené v odvolaní a zdôrazňuje, že vzhľadom na záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mala byť celá suma započítaná na istinu 5.286,32 Eur. Záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa dojednaných termínov splátok nedotýka, t.j. žalovaná bola viazaná dohodnutými splátkami s tým, že bola v rámci každej splátky povinná zaplatiť pomernú časť istiny, t.j. sumu 44,00 Eur (5.286,32 Eur delených 120 splátkami - 119 splátok x 44,00 Eur + 120 splátka v sume 50,32 Eur). Ku dňu podania žaloby (27. 01. 2021) bola žalovaná povinná zaplatiť 73 mesačných splátok po 44,00 Eur, t.j. ku dňu podania žaloby mala zaplatiť sumu 3.212,00 Eur. Žalobca uviedol, že žalovaná zaplatila sumu 4.222,48 Eur, z čoho vyplýva, že ku dňu podania žaloby, žalovaná nebola v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, dokonca má zaplatené ďalších 23 splátok splatných až do splatnosti 20. 12. 2022. Tým, že žalovaná platila splátky v pôvodne dohodnutej výške, ku dňu predčasného zosplatenia úveru

nevykazovala trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadnej splátky istiny, preto veriteľovi nevzniklo právo vyvolať predčasnú splatnosť úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Platí, že žalovanej ostala zachovaná povinnosť uhrádzať splátky istiny po celú dobu trvania úverového vzťahu, po dobu 120 mesiacov, kde posledná splátka pripadala na mesiac december 2024. Vyhlásenie predčasnej splatnosti je neúčinné (neplatné). Žalovaná do podania žaloby splnila všetko čo plniť mala, dokonca plnila predčasne a z toho dôvodu je žaloba žalobcu nedôvodná. Zaslanie a doručenie Oznamenia o vyhlásení okamžitej splatnosti nepreukázal ani právny nástupca žalobcu, keď nepredložil žiadnu doručenkú ani podací hárok. Žalovaná tiež upriamuje pozornosť na podací hárok vo vzťahu k oznámeniu o postúpení pohľadávky, z ktorého nie je zrejмый odosielateľ a ani čo malo byť obsahom zásielky. Ako je uvedené vyššie, žalovaná ani v tomto štádiu konania nie je v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, splátky má uhradené až do decembra 2022, preto žaloba žalobcu nie je dôvodná. Postúpenie pohľadávky, resp. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na nebankový subjekt v zmysle ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a v zmysle ustanovení § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, navyše postúpenie pohľadávky je aj v rozpore s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď veriteľ N. C. postúpila na žalobcu živú pohľadávku, pohľadávku v celosti, pričom žalovaná nie je v omeškaní so žiadnou splátkou (ani len čiastočne) po dobu dlhšiu ako 90 dní (§ 92 ods. 8 zákona o bankách). Žalobca nemá v spore aktívnu legitímáciu, žaloba je nedôvodná, a z uvedených dôvodov žalovaná navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. (244)

20. Na uvedený spor sa použijú právne normy spotrebiteľského práva a to predovšetkým ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasledujúce, ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. „Občiansky zákonník“ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluva, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 483/2001 Z.z. Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1, ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

21. Do skončenia dokazovania sa skutkový a právny stav oproti stavu v čase rozhodovania Krajského súdu nezmenil. Z tohto dôvodu je tento súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení a preto musel žalobu zamietnuť. Dôvodom je, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno ohľadom svojich skutkových tvrdení, a to predovšetkým ohľadom splnenia zákonnom stanovených podmienok pre zosplatnenie celého úveru. Z tohto dôvodu zmluva aj naďalej trvá a žalobca nemal a nemá právo žalovať celú žalovanú sumu s príslušenstvom. V nadväznosti na to je z doložených listinných dôkazov zrejme, že žalovaná v postavení dlžníka má ku dňu vyhlásenia rozsudku vyplatené všetky svoje záväzky voči veriteľovi - žalobcovi, a tak súd nepriznal žalobcovi ani časť žalovaného nároku a žalobu zamietol v celku. Toto je v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

22. Nie je sporné, že tento právny vzťah strán sporu je vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne zmluvou o spotrebiteľskom úvere - Zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 04.12.2014. Právny predchodca pôvodného žalobcu - právnická osoba - podnikateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný - fyzická osoba - nepodnikateľ bol v postavení spotrebiteľa. Uvedený právny vzťah je režime spotrebiteľského práva a súd ho posudzoval podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitných právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zákona o ochrane spotrebiteľa a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka, účinných v rozhodnom období.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Sám žalobca pritom postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v tomto konaní nespochybňoval.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

23. Súd preskúmal spotrebiteľskú zmluvu v zmysle vyššie uvedených právnych noriem spotrebiteľského práva a zistil, že zmluva je síce platná, ale neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, ako to už bolo uvedené v prvotnom rozsudku, a je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Konkrétne súd uvádza, že zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, zákonom o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom, že za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, ktorý musí byť v zmluve uvedený, je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a teda je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sú v záujme ochrany spotrebiteľa sprísnené navyše tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Súd má za nepochybné, že v predmetnej zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je v nej uvedená hodnota RPMN, avšak súd má zato, že zmysle citovaného zákonného ustanovenia len samotné uvedenie RPMN nepostačuje. V zmluvných podmienkach v čl. 7 s označením RPMN je síce uvedený vzorec na jej výpočet, a rovnako je uvedený aj v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli podpísané žalovanou dňa 27.11.2014, avšak tento je nepochybne zložitý a pre priemerne zdatného spotrebiteľa je ťažko pochopiteľný. Navyše vzorec, resp. spôsob výpočtu RPMN je uvedený len s odkazom na Zákon o spotrebiteľských úveroch. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZOSÚ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

Zároveň súd uvádza, že aj keby samotné uvedenie tohto vzorca ako spôsob, resp. predpoklady výpočtu RPMN súd uznal za splnenie predpísanej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZOSÚ, ďalej v predmetnej zmluve chýbajú náležitosti podľa:

- § 9 ods. 2 písm. a) ZOSÚ - obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa-právneho predchodcu žalobcu, pričom žalobcom udávaný odtlačok pečiatky veriteľa s uvedeným názvom a adresou nekorešponduje v časti sídla veriteľa s údajmi veriteľa uvedenými v Notárskej zápisnici č. H. XXXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX, H. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 „Projekt rozdelenia zlúčením“, a nekorešponduje ani s označením veriteľa v časti jeho sídla v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli podpísané žalovanou dňa 27.11.2014, a ktoré tvoria prílohu zmluvy,

- § 9 ods. 2 písm. c) ZOSÚ - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- § 9 ods. 2 písm. f) ZOSÚ - presné definovanie doby trvania zmluvy, ktoré je uvedené len všeobecne konštatáciou „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“, ako ani presný termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je uvedený len ako 12/2024 - mesiac a rok.

Podľa názoru súdu nepostačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu bez ostatných zákonom predpísaných náležitostí, a ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorej z uvedených náležitostí zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 12/210 Z.z. Takýto výklad nemá základnú logiku a viedol by k absurdnému záveru, že stačilo by ak by dodávateľ v zmluve písomne uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo však určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenia sa žiada vykladať tak, že záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatku, je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a) nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2015-74 zo dňa 26.11.2015). Preto v zmysle uvedeného súd dospel k

záveru, že absencia vyššie uvedených náležitostí predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

24. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že oznámenie o okamžitej splatnosti úveru nebolo žalovanej doručené vôbec, ani len ako fikcia. Žalobca ani nijako nepreukázal, aby oznámenie vôbec poštou poslal. Neuniesol dôkazné bremeno, čiže úver nemohol zosplatiť, resp. nie je zosplatený a preto súd žalobu ako podanú nedôvodne zamietol. Tvrdenie žalobcu, že podaním žaloby sa žalovaná dozvedela o zosplatení úveru nie je v zmysle zákona na mieste, pretože zákon takéto oznámenie zosplatenia

nedovoľuje. Predžalobnou upomienkou, ktorú žalovaná prevzala dňa 04.05.2018 síce žalobca žalovanú upozornil, že bude oprávnený úver zosplatiť, ale o samotnom zosplatnení sa už žalovaná nedozvedela a ako už vyššie súd uviedol žalobca ani nepreukázal, že písomnosť, ktorú mal žalovanej doručiť ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ podal na pošte. Súd ďalej poukazuje na to, že žalovaná sa dostala do omeškania, pretože nesplácala splátky v plnej sume. Až do právoplatného rozhodnutia súdu o tom, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkov mala splácať splátky v plnej sume a tie by súd zarátal len na istinu, pretože do právoplatného rozhodnutia súdu ešte nikto nemôže rozhodnúť, či úver je bezúročný a bezpoplatkov, môže to tvrdiť a brániť sa na súde, ale rozhodne o tom súd. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania so splátkou po dobu dlhšiu ako 90 dní, tak aj postúpenie pohľadávky na nového veriteľa bolo v súlade s vyššie citovaným zákonom.

25. Je teda zrejme, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno, predovšetkým ohľadom splnenia zákonom stanovených podmienok pre zosplatnenie, zmluvy trvá, je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov, žalovaná má všetko vyplatené a žalovaná uniesla svoju dôkaznú povinnosť, ohľadom svojich vyššie uvedených tvrdení. Toto je aj v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 100%, pretože súd žalobu v celom rozsahu zamietol, preto o trovách konania rozhodol v súlade § 255 CSP tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP je proti tomuto rozsudku prípustné podať odvolanie.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - teda prostredníctvom Okresného súdu Humenné na Krajský súd v Prešove. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená v stanovenej lehote po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.